

Motion till riksdagen
2009/10:Kr214

av **Birgitta Sellén och Jörgen Johansson (c)**

Skriftlig kommunikation för personer med synnedsättning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om punktskriftens status som läs- och skriftspråk för medborgare med synnedsättning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att samhället bör ge personer med synnedsättning rätt att vid behov använda punktskrift som läs- och skriftspråk, exempelvis vid kontakter med myndigheter.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att elever med synnedsättning ges möjlighet att lära sig punktskrift i grundskolan på samma villkor som andra elever lär sig läsa och skriva.¹

¹ Yrkande 3 hänvisat till UBU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

I Sverige finns ca 100 000 personer som har en synnedsättning. En synnedsättning gör det svårt att läsa tryckt text, vilket innebär att de som har en grav synnedsättning läser punktskrift.

I år är det 200 år sedan punktskriftens grundare, Louis Braille, föddes. Av den anledningen är 2009 utsett till internationellt punktskriftsår. Därför bör vi i Sverige uppmärksamma detta genom att lagstadga punktskriften som läs- och skrivspråk för människor med grav synnedsättning.

Vi har nyligen lagskyddat vårt svenska språk och tidigare även lagskyddat fem minoritetsspråk samt erkänt de dövas teckenspråk som ett fullvärdigt språk, vilket gör att de har möjlighet att få hjälp av tolk vid kontakter med olika myndigheter. Därför är det inte mer än rätt att vi bör lagskydda punktskriften i Sverige. Det är oerhört mycket information i kontakter med myndigheter och institutioner som sker skriftligt. För den som är punktskriftsläse är det omöjligt att sköta kommunikationen med myndigheter på egen hand.

Även i skolan finns det ibland problem. Många skolor som har gravt synskadade elever klarar av att lära den synskadade punktskrift och den synskadade är integrerad med de övriga seende eleverna. Men en del kommuner erbjuder dock inte en skola som har en synskadad elev de resurser för kompetensutbildning för personalen som behövs.

Det är en självklarhet att detta bör fungera i hela landet, vilket det säkert skulle göra om vi lagskyddar punktskriften. Det är för övrigt väldigt lärorikt för de seende eleverna att ha en synskadad elev i sin klass. De lär sig att med beskrivande ord förklara saker så att även den synskadade kan förstå vad det handlar om eller vilken sak den seende eleven pekar på. Det berikar därmed de seendes ordförråd och sättet att uttrycka sig samtidigt som den synskadade känner sig involverad i klassen.

Stockholm den 29 september 2009

Birgitta Sellén (c)

Jörgen Johansson (c)